

Rudi DE BLESER

Religieus kunstschilder

Priester is hij niet geworden, maar het verlangen om het geloof uit te dragen is altijd gebleven. Dat verlangen loopt zelfs als een rode draad doorheen zijn leven. Als hobby schildert Rudi DE BLESER Bijbelse taferelen en componeert hij religieuze liederen. Om zijn toeschouwers en luisteraars aan te zetten om de Bijbel opnieuw ter hand te nemen.

‘Ik geloof dat God mijn hand vasthoudt’

Ilse VAN HALST

Wie opgroeit aan het station van Oppuurs, zit het reizen in de genen. De droom van Rudi DE BLESER om als missionaris naar Congo te trekken viel echter in het water, toen hij zijn vrouw Alice ontmoette. Op de trein. „Maar ik bleef het als mijn roeping zien het Godsverhaal beter bekend te maken. Ik geloof dat God mijn hand vasthoudt en mijn geest richt, zodat mijn penseel schildert tot zijn meerdere eer en glorie.”

–U begon te schilderen dankzij uw vrouw?

Op een dag, we kenden elkaar nog niet zo lang, stonden we voor een etalage schilderijen te bewonderen. Mijn vrouw Alice was vooral geboeid door een klein schilderij van een bloemstukje. „Zou jij dat ook voor me kunnen maken?“, vroeg ze. Ik was jong en verliefd. Dan doe je wel meer gekke dingen. Dus maakte ik op het deksel van een lege sigarenkist mijn eerste schilderij. Een bloemstukje natuurlijk.

Ik had de smaak te pakken. Mijn hobby groeide beetje bij beetje. In 1969 stelde ik voor het eerst tentoon in het gemeentehuis van Bornem, waar mijn grootvader nog burgemeester was. Ik was fier als een gietert! Van de 28 werken verkocht ik er maar liefst 27.

–Waar haalt u uw inspiratie?

Ik kom uit een zeer christelijk gezin van twaalf kinderen. Als jongen al wilde ik priester worden. Ik was misdienaar, leider bij de KSA, ging naar de missieschool van de paters van het Heilig Hart. Mijn droom: als missionaris naar Congo trekken. Maar toen ontmoette ik mijn vrouw... De zin voor reizen bleef en samen trokken we naar Congo. Eens je van dat land hebt geproefd, kun je het niet meer loslaten.

Na de Congolese onafhankelijkheid keerden we terug naar België, maar Congo liet me niet los. Later keerde ik er terug als kanselier op het consulaat in Lubumbashi. Het land, de mensen, de omgeving – het boeide me en inspireerde me telkens opnieuw. Ik schilderde markttaferelen, landschappen, de plaatselijke bevolking, maar ook al religieuze onderwerpen.

–Wanneer kregen dan de religieuze thema's de bovenhand in uw werk?

In de Syrische hoofdstad Damascus, waar ik nadien terecht kwam als kanselier, kwam mijn schilderkunst echt tot bloei. De hele omgeving ademde er de Bijbel. Daar kun je niet anders dan Bijbelse thema's schilderen. Ik herstelde er ook heel wat beeldjes uit lokale kerken. (Met een knipoog) Zoals dat van de heilige Rita. Ik schilderde een traan

op haar wang. Ik stond bij de pastoor, toen een vrouw over haar toeren kwam aangelopen: „Vader, de heilige Rita weent!” Ik hou wel van een grapje af en toe.

Als dank voor deze herstellingen kreeg ik van een pastoor van de Syrisch-orthodoxe Kerk een kleine Bijbel, die ik nog steeds koester. Dat is mijn inspiratiebron. Intussen schilderde ik ook mensen en landschappen. Ik verkocht talloze stadsgezichten van Damascus. Over de hele wereld liet ik sporen achter, van China tot in Amerika. Want heel wat ambassadeurs en diplomaten kochten een werk van me. Na Syrië kwam ik terecht in het indertijd

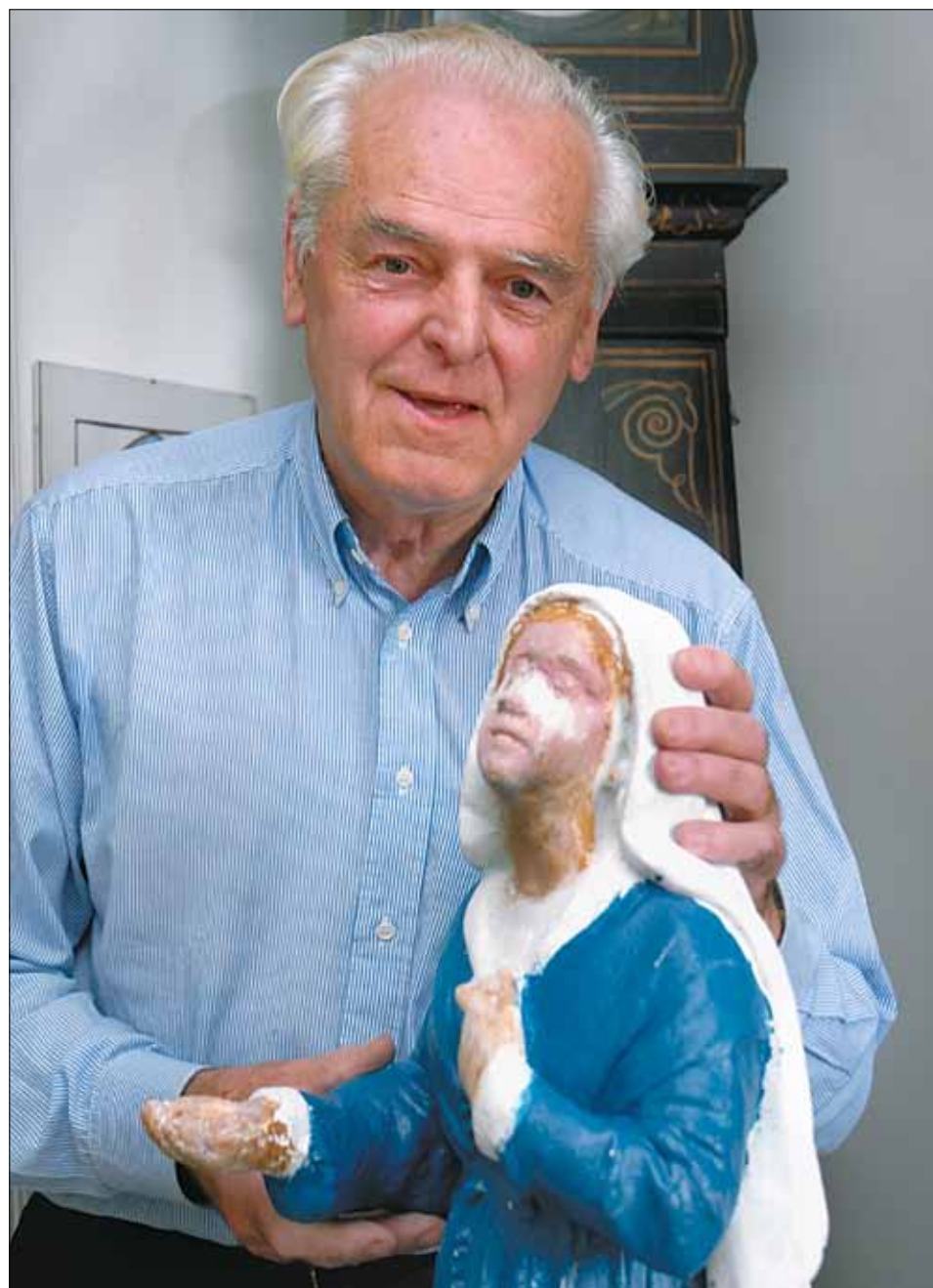
„Ik hoop dat de toeschouwers in m'n schilderijen iemand ontmoeten. Iemand die ze niet met de ogen zien, maar wel met hun geest en hun hart”

vuile en grijze Praag. Daar beleefde ik van op de eerste rij de val van de Muur. Het verlangen van mensen om te ontsnappen aan het communisme gaf me inspiratie, maar het was ook een duistere periode.

In 1992 keerde ik terug naar België. Ook hier hangen her en der schilderijen van me, die ik in opdracht maakte. Onder meer in de kerken in Ternat en Ledeborg. Voor de Damiaankerk in Tremelo schilderde ik Damiaan tussen zijn melaatsen bij zijn aankomst bij Molokaï. Vandaag schilder ik enkel nog Bijbelse taferelen.

–Wat wil u bereiken met uw religieuze kunstwerken?

Ik schilder, omdat ik een boodschap wil doorgeven. Ik ben een mislukte pastoor,

Rudi De Bleser houdt wel van een grapje. In Damascus schilderde hij een traan op een beeld van de heilige Rita dat hij herstelde. © Maïtrise

hé. Ik word gedreven door het verlangen het geloof te verkondigen. Daarom ook begon ik een tijdje geleden godsdienstige liederen te componeren. Eén van mijn kerkliederen werd inmiddels officieel uitgevoerd. Het neemt veel tijd in beslag, maar ik ben 82 en heb dus vrije tijd zat. Ik laat me steeds leiden door God, ik ga waarheen Hij wenst dat ik ga. Vroeger speelde ik al wel piano, maar veel stelde dat niet voor. Toch ben ik ervan overtuigd dat het voorbestemd was dat ik ooit liederen zou componeren. Waarom erfde net ik anders de piano van mijn grootmoeder? We waren met z'n twaalf thuis.

Met mijn werk wil ik mensen aansporen om de Bijbel opnieuw te ontdekken. Ik wil het Godsverhaal aanschouwelijk voorstellen. Tijdens tentoonstellingen schrijf ik bij elk schilderij een korte uitleg, zodat de toeschouwer weet over welk Bijbels taferel het gaat. Zo wil ik hem prikkelen om de Bijbel opnieuw ter hand te nemen en misschien ook de rijkdom van andere Bijbelse verhalen te ontdekken. Mijn *Kruis-*

weg bijvoorbeeld is tamelijk bloederig en schokkend, maar dat schudt mensen wakker. Soms keren ze meermaals terug om te mediteren bij een of andere statie. Minutenlang staren ze dan naar mijn werk, alsof de geest van de Kruisweg bij hen binnendringt.

Ik hoop dat de toeschouwers in mijn schilderijen Iemand ontmoeten, Iemand die ze wel kennen van horen zeggen, maar nooit zelf hebben ontmoet. Iemand die ze met de ogen niet zien, maar wel met hun geest en hun hart, zodra ze voor Hem openstaan. Iemand die hen met zachte hand en lichte dwang bij de hand zal nemen en tot hun hart zal spreken, en die ze misschien zullen herkennen bij het breken van het brood zoals de leerlingen van Emmaüs.

Tijdens de vakantie kunt u werken van Rudi De Bleser bewonderen in de Sint-Pieter en Pauwelkerk in Mol. Op dinsdag van 10 tot 17 uur, zaterdag en zondag van 13 tot 17 uur. In de kerstperiode stelt hij tentoon in de Sint-Andriesskerk in Antwerpen.